

punkt har Dulles givet efter siden kongressens afholdelse). Selvom der udtrykkes enighed om, at USA ikke anerkender Kommunist-Kina, og om at dette ikke får sæde i FN, er det dog sket med nogen tøven og nogen uoverensstemmelse om begrundelsen, og det anes mellem linierne, at man kun anser det for et tidsspørgsmål, hvorlænge denne politik kan opretholdes.

*Poul Boeg.**

* Fuldmægtig i Udenrigsministeriet.

Leonard Broom and John I. Kitsuse: The Managed Casualty. University of California Press Berkeley and Los Angeles 1956, 225 s., \$ 3.50.

I den harme og nervøsitet, som greb den amerikanske nation efter det japanske overfald på Pearl Harbour, forgreb man sig på de indbyggere af japansk oprindelse (herunder også dem, der var amerikanske statsborgere), som boede i de amerikanske vestkyststater. Ud fra en — i de fleste tilfælde formentlig ganske urimelig — antagelse om, at disse upopulære medborgere var en gruppe potentielle landsforræddere i et strategisk vigtigt område, blev de i januar 1942 tvangsevakueret fra deres hjem og foreløbigt anbragt i store lejre. Senere forsøgte man at få dem til at bosætte sig uden for lejrene, men i andre områder end kyststaterne; og slutteligt lykkedes man i 1945-46 med megen besvær lejrene og lod de pågældende bosætte sig, hvor de ville.

Disse foranstaltninger og deres virkninger har givet anledning til en omfattende

socialvidenskabelig litteratur dels i form af undersøgelsesrapporter udarbejdet af de myndigheder, som havde med problemerne at gøre, dels redegørelser fra uafhængige forskere, i de fleste tilfælde om mere specielle problemer. Denne bog tilhører den sidste gruppe publikationer. Den giver en kortfattet oversigt over den omhandlede befolkningsgruppes kulturelle baggrund og de eksisterende spændinger mellem generationerne i disse japansk-amerikanske familier. Endvidere får man en kortfattet oversigt over de ofte meget forhastede, selvmodsige og forvirrede dekretter, ved hvilke foranstaltningerne blev gennemført, og endelig — og det er bogens egentlige formål — bringes 10 detaljerede beskrivelser af den skæbne, der ramte de evakuerede familier, hvorledes de, hver ud fra deres forudsætninger, mødte vanskelighederne, hvad tvangsflytning og lejrlivet betød for udviklingen i familiens struktur og for dens senere tilpasning til samfundet.

Som det ofte er tilfældet ved læsning af sådanne case-studier, er det svært at få et samlet indtryk. Man ser tilfælde, hvor familiesammenholdet styrkedes, andre, hvor det brød sammen. Nogle tog fat på at bygge deres tilværelse op igen med frisk mod, andre begik selvmord. Det kniber lidt med hensyn til disse diamentralt modsatte reaktioner at finde forklaringer, som ikke er åbenbare efterrationaliseringer; men man får til gengæld et levende billede af menneskeskæbner; og det er vel netop det, der har været hensigten.

*Kirsten Rudfeld.**

* Fuldmægtig i Socialministeriet.